

Kapitalizm Bekar Sever...

04 Ocak 2013, 17:21

Basın/medya iletişim platform dünya çapında gerçekleşen olaylarla ilgili bize devamlı söz/görüntü içerikli bilgiler aktarıyor. Olay yerinde olma ihtimalimiz veya kendi bilgi kaynağımız olmadığı için aktarılan bilgileri genelde doğru kabul ediyoruz.

Zaman içinde insanlar üzerindeki etkisi görüldükçe, toplumlara yönlendirme ve yönetme amaçlı olarak kullanılmaya da başlanmıştır. Yayınlanan bir haberin, farklı basın/medya yayınlarında farklı yorumlarla görüyorsanız, artık olay objektif yayından yönlendirme ve yönetme amaçlı yayına dolayısıyla bir çeşit dedikoduya dönmüştür. Bilgi kirliliğinin olduğu bu dönemde en büyük sorun normal olarak **hangisi doğru?**sorusudur.

(TDK **Dedikodu**: isim, başkalarını çekıştirmek ve kınamak üzere yapılan koy, gıybet, kılık)

Günümüzde, bir ülkeyi asker, top, tüfek, tank, uçakla işgal edip yeraltı/yerüstü zenginliklerine ve birikimlerine el koymak yerine, basın / medya / internet sayesinde hedef ülkenin insanların bilinçaltlarındaki bastırılmış hayallerini kullanarak, önce beyinlerini, hayallerini, sonra yer altı ve yerüstü zenginliklerini, tüm birikimlerini işgal etmeye başladılar. Kendi askerleri, silahları yerine Arap Baharında olduğu gibi hedef ülkenin kendi halkı arasında yarattıkları birbirine düşman gruplar aracılığıyla hedef ülkenin insanları ve onların parasıyla yapmaya başladılar.

Çok eskiden şöyle bir tanım yapılmıştı, "hiç bir aşırı uç veya terrorist grup biz şöyle öldüreceğiz, şöyle baskı kuracağız demez. Hepsini barış ve kardeşlikten bahseder onu savunur ama elleri asla taş/sopa ve silahsız olmaz. Tıpkı karpuz gibidirler, dışları yeşil barış ve kardeşlik içleri ise kırmızı kan ve gözyaşı.

Son dönemde diziler ve bazı programlarla ilgili yapılan yorumlardan dolayı, medya aracılığıyla insanları yönlendirme bilimi olan Sinematerapinin kötüye kullanımından bahsetmek istiyorum.

Bilim ve Teknik Nisan 2007 sayısı **SİNEMATERAPİ** başlıklı yazıda bu konu çok güzel açıklanmış; "Sinematerapi, son zamanlarda gittikçe artan biçimde psikoterapi uygulamalarında kullanılıyor. Şu an için, sinematerapi deyince, başlı başına bir psikoterapi yaklaşımından söz etmekten çok, psikoterapist tarafından seçilen sinema filmlerinin, uygulanan psikoterapi yaklaşımı içinde kolaylaştırıcı bir teknik olarak kullanılmasından bahsediyoruz."

"...Sinemada zamandan tasarruf edilirken aynı zamanda inandırıcılığı daha yüksek bir anlatımdan söz edilebilir. Bu durum, uyanıkken rüya görmek gibi de düşünülebilir. Seyirci, güçlü bir kurgu, ses ve görüntü karşısında gerçeklikten koparak kendini filmin içinde hissedebilir. Etkileme gücü ve kapsamı üzerinde çeşitli alanlarda yapılan çalışmalar, sinema filmlerinin ergenlerdeki sigara içme alışkanlıklarından cinsel davranışlara, toplumsal şiddetten kansere neden olan etkenlerin algılanmasına kadar farklı konularda önemli derecede etkili olduklarını göstermekte."

Aslında mantık basit, bir güç iyiye kullanıldığında mutlu ve huzurlu bir topluma hizmet ederken kirli amaçlahizmet ederse kargaşaya.. Bunun pratik uygulaması ise aşağıdaki gibi olmaktadır.

Bir devleti çökertmenin veya bir milleti yok etmenin yolları;

1. Halkı yaşamadığına inandıracaksınız.
2. Halkın devlete olan güvenini yıkacaksınız.

Bunları yapmanın yolları;

Gazete ve dergilerde kısaca medya da devamlı jet sosyetenin haya-tını halka göstererek onları yaşamadıklarına inandıracaksınız. Böy-lece sokaktaki vatandaş yaşadığı hayatı, evini, giysilerini, karısını kısaca her şeyini gördükleriyle karşılaştırıp yaşamadığına inanacak ve umutsuzluğa kapılacak. En önemlisi onlara özenmeye başlayacak herkesin yaşamak istediği ama normal yollardan asla yaşayama-yacağı hayatla medya sayesinde iç içe yaşayacaktır.

Eğer devlet halkın parasının çalınmasına, ona buna peşkeş çekil-mesine seyirci kalır, devlet adamları buna öncülük ederse vatandaşa "Eğer birinin akrabası değilsen, paran yoksa, hayali ihracat, rüşvet yolsuzluk gibi yollara da sapmayacaksan o hayatı yaşamak mümkün değil Yapanlarında yanına kar kalıyor. Ne Allah nede devlet cezalandırmıyor" dedirtirler. Hakkını arayan vatandaş şikayetlerinin üstü satın alınmış bilirkişilerle örtülüyor, vatandaş adalete zayıflamış olan inancıyla itiraz mahkemesi yokuşuna sürülürken bilirkişilere bir ceza gelmiyorsa. Kısaca;

Allah'ın yeryüzündeki adaletini de aslında devlet yerine getirir ve suçluları cezalandırır. Devletin adaleti yoksa halkın da inancı yok-tur. Dolayısıyla fren sistemi olmayan halk yoldan çıkacaktır.

Sonuç olarak devlet ve medya elele vererek umuda ihtiyacı olan insanları, fakirliğine rağmen dürüstlüğünü kaybetmeyen insanların sayısını her gün biraz daha azaltırlar. Ülkede, yolsuzluk, hırsızlık, kapkaç, fuhuş gibi suçlarda patlama olur.

Magazin programları veya magazin dergilerindeki insanların sayısını toplarsanız en fazla 1000 kişidir. 1000 kişinin hayatı 80 milyonun hayali olduğu noktada, toplumun inanç sistemini ve sosyal yapıyı olumsuz yönde etkileyerek, Toplumu yaşamadığına inanan, fakat yaşamak için her şeyi yapabilecek fertlerin oluşturduğu bir topluluğa dönüştürürsünüz.

Başarısızlıklarını başkalarına mal ederek kendi sorumluluklarından kaçan ve herkesten şüphe eder hale getirilen vatandaşlar sadece, dizi, magazine, maç konuşan öfkeli insanlar, olarak kullanıma hazır halde bekletilirler.

Ne durumda olduğunuzu şöyle ölçümleyebilirsiniz; herhangi bir fikir ayrılığından dolayı elinize taş, sopa, silah vb. Bir şey olarak sizden farklı düşünen insanlara (hatta aynı okuldaki arkadaşlarınıza) saldırıyorsanız kapitalizm tarafından kullanılmaktasınızdır.

Geçenlerde okudum bir yazının başlığı çok ilginçti, "**Kapitalizm Bekar Sever**" ayrılmış bir kanı koca 1 yerine 2 buzdolabı, televizyon, çamaşır makinası, koltuk, masa vb. Kısaca bir yerine iki müşteri demekmiş. Televizyonlarda bu kadar çok magazine programı, ensest ilişkilerin yaşandığı dizilerin yayınlanması belkide bu yüzdendir.

Söz başına gelen kötü olaylardan dolayı isyan eden ve bundan dolayı kullanıma hazır hale gelen insanlara gelince, sizlerle gerçek bir örneği paylaşmak isedim.

Arthur Ashe'den...

Efsane Wimbledon'un ilk zenci şampiyonu Arthur Ashe kan naklinden kaptığı AIDS'den ölüm döşeğindeydi.

Dünyanın her köşesindeki hayranlarından mektuplar yağmaktaydı. Bunlardan bir tanesi şöyle soruyordu:

- Tanrı böylesine kötü bir hastalık için neden seni seçti?

Arthur Ashe cevap verdi:

- Tüm dünyada 50 milyon çocuk tenis oynamaya başlar. 5 milyonu tenis oynamayı öğrenir.

500 bini profesyonel tenisçi olur, 50 bini yarışmalara girer,

5 bini büyük turnuvalara erişir, 50'si Wimbledon'a kadar gelir,

4'ü yarı finale, 2'si finale kalır. **Elimde şampiyonluk kupasını tutarken**

Tanrı'ya 'Neden ben?' diye hiç sormadım. şimdi sancı çekerken, Tanrı'ya nasıl 'Niye ben' derim?

Mutluluk insanı tatlı yapar. Başarı ışıltılı...

Zorluklar güçlü... Hüzün insanı insan yapar, yenilgi mütevazı...

Tanrı'ya asla 'Neden ben?' diye sormayın.

ne olacaksa olur. ...Arthur Ashe...

